Ewangelia Jana

Rozdział 14

1. Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga i w mię wierzcie. **2**. W domu ojca mego jest mieszkania wiele. Jeśliby inaczej, powiedziałbych wam był. Abowiem idę gotować wam miejsce. **3**. A jeśli odejdę i zgotuję wam miejsce, przyjdę zasię i wezmę was do mnie samego, iżbyście, gdziem ja jest, i wy byli. **4**. A dokąd ja idę, wiecie, i drogę wiecie. **5**. Rzeki mu Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, a jakoż możemy drogę wiedzieć? **6**. Rzekł mu Jezus: Jam jest droga i prawda i żywot. Żaden nie przychodzi do Ojca, jedno przez mię. **7**. Gdybyście mię byli poznali, wżdybyście i Ojca mego byli poznali. A od tego czasu poznacie go i widzieliście go. **8**. Rzekł mu Filip: Panie, ukaż nam Ojca, a dosyć nam. **9**. Rzekł mu Jezus: Przez tak długi czas jestem z wami, a nie poznaliście mię? Filipie, kto mię widzi, widzi i Ojca. Jakoż ty mówisz: Ukaż nam Ojca? **10**. Nie wierzycie, że ja w Ojcu, a Ociec jest we mnie? Słowa, które ja do was mówię, nie od samego siebie mówię. Lecz Ociec we mnie mieszkający, on czyni uczynki. **11**. Nie wierzycie, iżem ja w Ojcu, a Ociec we mnie jest? Wżdy dla samych uczynków wierzcie. **12**. Zaprawdę, zaprawdę wam powiadam: Kto wierzy w mię, uczynki, które ja czynię, i on czynić będzie, i więtsze nad te czynić będzie. **13**. Bo ja do Ojca idę, a oczkolwiek będziecie prosić Ojca w imię moje, to uczynię, aby był uwielbion Ociec w Synu. **14**. Jeśli mię o co będziecie prosić w imię moje, to uczynię. **15**. Jeśli mię miłujecie, chowajcie przykazania moje. **16**. A ja prosić będę Ojca, a innego pocieszyciela da wam, aby z wami mieszkał na wieki, **17**. Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi ani go zna. Lecz wy poznacie go, iż u was mieszkać będzie i w was będzie. **18**. Nie zostawię was sierotami: przyjdę do was. **19**. Jeszcze maluczko, a świat mię już nie widzi. Lecz wy mnie widzicie, bo ja żywę i wy żyć będziecie. **20**. W on dzień wy poznacie, żem ja jest w Ojcu moim, a wy we mnie, a ja w was. **21**. Kto ma przykazania moje i zachowa je, ten jest, który mnie miłuje. A kto mnie miłuje, będzie miłowan od Ojca mego i ja go miłować będę, i objawię mu siebie samego. **22**. Powiedział mu Judasz, nie on Iszkariot: Panie, cóż się stało, że się nam objawić masz, a nie światu? **23**. Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli mię kto miłuje, będzie chował mowę moję, a Ociec mój umiłuje go i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy. **24**. Kto mnie nie miłuje, mów moich nie chowa. A mowę, którąście słyszeli, nie jest moja, ale tego, który mię posłał, Ojca. **25**. Tom wam powiedział, u was mieszkając. **26**. Lecz pocieszyciel, Duch święty, którego Ociec pośle w imię moje, on was wszytkiego nauczy i przypomni wam wszytko, cokolwiek bym wam powiedział. **27**. Pokój zostawuję wam, pokój mój daję wam: nie jako dawa świat, ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka. **28**. Słyszeliście, żem ja wam powiedział: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mię miłowali, wżdybyście się radowali, iż idę do Ojca, bo Ociec więtszy jest niżli ja. **29**. I terazem wam powiedział, przedtym, niż się zstanie, iżbyście, gdy się zstanie, wierzyli. **30**. Już wiele z wami mówić nie będę. Abowiem idzie książę

świata tego, a we mnie nic nie ma. **31**. Ale iżby świat poznał, że miłuję Ojca, a jako mi Ociec rozkazanie dał, tak czynię. Wstańcie, pódźmy stąd.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.